

Komitet Wspierania Współpracy Francusko-Niemiecko-Polskiej (‘Trójkąt Weimarski’)

Komitee

zur Förderung der deutsch-französisch-polnischen Zusammenarbeit e.V.

(,Weimarer Dreieck’)

Comité pour la coopération franco-germano-polonaise

(« Triangle de Weimar »)

Patronat: Roland Dumas, Hans-Dietrich Genscher oraz Krzysztof Skubiszewski

INFORMACJA PRASOWA

„Nagroda im. Adama Mickiewicza za zasługi dla Trójkąta Weimarskiego“

Nadburmistrz miasta Weimar, Stefan Wolf, wraz z Przewodniczącym Komitetu Wspierania Współpracy Francusko-Niemiecko-Polskiej („Trójkąt Weimarski”), były zastępca dyrektora generalnego UNESCO, Klaus-Heinrich Standke, po raz pierwszy przyznają 29 sierpnia 2006 roku w Ratuszu w Weimarze

Nagrodę Adama Mickiewicza za zasługi dla Trójkąta Weimarskiego

trzem jego założycielom, a byli nimi ówcześni ministrowie spraw zagranicznych Niemiec, Francji i Polski: Hans-Dietrich Genscher, Roland Dumas oraz Krzysztof Skubiszewski. Nagroda ma być przyznawana corocznie 29 sierpnia, w rocznicę ogłoszenia *„Wspólnego oświadczenia ministrów spraw zagranicznych Niemiec, Francji i Polski w sprawie przyszłości Europy”*.

Trójkąt Weimarski rozwinął się w ciągu piętnastu lat jego istnienia do międzyrządowego mechanizmu konsultacyjnego oraz w znacznym stopniu stał się platformą dla współpracy między społeczeństwami tych trzech krajów w powiększonej Europie.

Adam Mickiewicz

Wybrano imię polskiego poety narodowego, gdyż już w XIX wieku – zgodnie z przesłaniem Trójkąta Weimarskiego – uważał szczególne stosunki z Niemcami i przede wszystkim z Francją za nieodzowne. Adam Mickiewicz był jednym z pierwszych zwolenników idei paneuropejskiej, w której widział szansę na wolność swojej ojczyzny.

Jako trzydziestolatek wybrał się w 1828 roku na dwa lata w podróż po Europie Zachodniej. 28 sierpnia 1829 roku spotkał się z Goethem, w dniu jego 80. urodzin. To spotkanie jest również tematem noweli Louisa Fūrnerberga pod tytułem „Spotkanie w Weimarze“ (1952). Do drugiego spotkania tych dwóch wybitnych poetów doszło we Włoszech.

Po klęsce powstania listopadowego udał się wraz z „Wielką Emigracją“ do Paryża. W 1840 roku objął katedrę języków słowiańskich w College de France. Od 1849 roku był wydawcą czasopisma „*La tribune des peuples*“.

Nieustannie propagował z Francji niezależność Polski.

26 listopada 1855 roku zmarł podczas epidemii cholery w Konstantynopolu, gdzie wraz ze wsparciem Francji tworzył oddziały polskie do walki przeciw Rosji w wojnie krymskiej. Jego ciało przewieziono statkiem do jego miejsca zamieszkania we Francji Monmorency (Val d’Oise) i pochowano na cmentarzu polskich emigrantów. Dopiero w 1890 roku zostało ono przewiezione do jego ojczyzny i pochowane na Wawelu obok polskich królów.

Dzisiaj noszą uniwersytety – na przykład w Poznaniu -, instytucje naukowe oraz polski odpowiednik niemieckiego Instytutu Goethego, Instytut Adama Mickiewicza w Warszawie, a także liczne muzea (Warszawa, Paryż, Istambuł, Wilno, Nowogródek – dzisiaj Białoruś) jego imię.

Pomniki Adama Mickiewicza znajdują się w trzech krajach Trójkąta Weimarskiego, na przykład przed Sukiennicami w Krakowie, w Cours Albert Ier w Paryżu oraz w parku zamkowym w Weimarze.

Kontakt:

Ministerialrat a.D. Dr. jur. Max Dehmel, sekretarz generalny Komitetu Wspierania Współpracy Francusko-Niemiecko-Polskiej („Trójkąt Weimarski“), Marinesteig 3, 14129 Berlin,.

Tel. 0049- (0)30-803 70 10/ Fax 801 099 09, www.weimarer-dreieck.com

Fritz v. Klinggräff, Presse, Öffentlichkeitsarbeit, Stadt Weimar, Rathaus, 99421 Weimar,

Tel. 0049(0)-3643-762 651/Fax 762 650, e-mail: presse@stadtweimar.de

Założyciele Trójkąta Weimarskiego 12 września 2003 roku przed zamkiem w Genshagen.

Photo: Anne-Katrin Bicher